

Zn. SPR-0927/09-17

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 28. dubna 2009 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: [REDAKCE]

[REDAKCE], jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., prostřednictvím záznamu z kamerového systému zpracovával ke dni 20. srpna 2008 osobní údaje návštěvníků jednotlivých budov [REDAKCE] aniž by oznámil uvedené zpracování osobních údajů Úřadu pro ochranu osobních údajů, při zpracování těchto osobních údajů návštěvníky jednotlivých budov [REDAKCE] dostatečným způsobem neinformoval o tom, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat, komu mohou být zpřístupněny, a dále o právu subjektu údajů na přístup k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o právech stanovených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb., a uchovával záznamy z kamerového systému po dobu přibližně tří měsíců, a dále v době od 16. prosince 2007 do 27. března 2008 v souvislosti s provozem kamery umístěné v průchodu [REDAKCE], zpracovával osobní údaje i jiných osob, než návštěvníků [REDAKCE] a to bez jejich souhlasu

čímž porušil povinnost stanovenou v § 16 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost oznámit před zpracováním osobních údajů písemně Úřadu pro ochranu osobních údajů, že hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje, aniž naplnil některou z výjimek uvedených v § 18 zákona č. 101/2000 Sb.,

dále porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost informovat subjekty údajů při shromažďování osobních údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat, komu mohou být osobní údaje zpřístupněny a nepoučil je o jejich právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb.,

dále porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování

a dále porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. d), e), f), a i) zákona č. 101/2000 Sb., neboť uchovával osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k účelu zpracování, zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně č. 101/2000 Sb., neposkytl subjektům údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem a nesplnil oznamovací povinnost podle zákona č. 101/2000 Sb.,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 5.000 Kč
(slovy pět tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. d), e), f) a i) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno doručením příkazu Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-0927/09-10 dne 6. března 2009. Podkladem pro vydání příkazu byla kontrolní zjištění dle kontrolního protokolu zn. INSP1-5908/07-3/BYT ze dne 27. srpna 2008 pořizovaného podle zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, inspektorkou Úřadu pro ochranu osobních údajů RNDr. Kamilou Bendovou, CSc., v rámci kontroly provedené ve dnech 24. října 2007 až 20. srpna 2008, a dále rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů o námitkách proti kontrolnímu protokolu zn. INSP1-5908/07-6 ze dne 9. ledna 2009.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení, [REDAKCE], provozoval ke dni 20. srpna 2008 kamerový systém se záznamovým zařízením monitorující všechny budovy [REDAKCE] (jejich výstavní prostory, střechy a vnější stěny budov, přístupy k depozitářům, exponáty ve výstavních prostorách vstupy do budov a vnitřní nádvoří). Centrální operační středisko, obsluhované bezpečnostní agenturou se nachází v budově [REDAKCE], kde lze sledovat (on-line) záběry kamer ze všech budov kontrolované. V případě zaznamenání bezpečnostního incidentu je obsluha tohoto střediska povinná uložit příslušný záběr na jiné medium tak, aby nedošlo k jeho přemazání aktuálním záznamem. Ostatní

záznamy jsou uchovávány po dobu přibližně tří měsíců. Kamerový systém je provozován za účelem ochrany vzácných uměleckých předmětů, které se v budovách [REDAKCE] nacházejí. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že jedna z kamer umístěných v průchodu budovy [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], sledovala a zaznamenávala i osoby, které nemají k účastníku řízení, resp. jeho činnosti žádný vztah, tedy i jiné osoby než návštěvníky [REDAKCE] [REDAKCE] (jednalo se např. osoby, které využijí veřejné toalety umístěné v paláci). Informační tabulky s upozorněním, že prostor je monitorován kamerovým systémem, jsou umístěny na budově Veletržního paláci i uvnitř u vrátnice, podobně je tomu tak i v [REDAKCE] a v budově [REDAKCE]. Zatímco na budově [REDAKCE] ani uvnitř žádné tabulky nejsou.

Účastník řízení se k předmětu správního řízení vyjádřil v podaném odporu, ve kterém uvedl, že kamerový systém je seřízen především tak, aby snímal plášť budov, dále jejich střechy, kdy snímání přiléhajícího venkovního prostranství je omezeno na nejnižší možnou míru, která je potřebná ke kontrole míst, pokud jde o možnost nelegálního vniknutí do objektů účastníka řízení, kdy není možné použít jiný účinný systém zábrany vniknutí do objektu, např. zábrany spočívající v oplocení. Uvedený postup je odůvodněn zejména potřebou zajištění ochrany sbírkových předmětů nesmírné hodnoty, které má účastník řízení ve správě. Ke kameře umístěné na průchodu budovy [REDAKCE] účastník řízení uvedl, že v průchodu k toaletám jsou trvale umístěny dvě umělecké plastiky z bronzu; jedna plastika připomíná [REDAKCE] [REDAKCE], kterou účastník řízení pouze spravuje a jejíž cena činí cca [REDAKCE], druhá plastika připomíná, že v objektu [REDAKCE], přičemž kupní cena plastiky činila [REDAKCE] a jedná se o sbírkový předmět účastníka řízení. Dále účastník řízení uvedl, že v obou případech jde o hodnotná umělecká díla, která musí být chráněna nejen proti odcizení, ale zejména pak proti útokům vandalů, kdy v současnosti má účastník řízení smutné zkušenosti zejména se skupinami školní mládeže z Itálie, případně fanoušky fotbalových týmů speciálně z britských ostrovů, kteří si dávají dostaveníčko před zápasy v podnicích na Staroměstském náměstí a svým chováním ohrožují předmětné památky.

Účastník řízení také uvedl, že v případě kamerového systému je v současnosti takový stav, že v jeho prostorách jsou informativní tabulky, které dostatečně upozorňují návštěvníky popřípadě i jiné osoby na tu skutečnost, že prostor, ve kterém se nacházejí, je pod kontrolou kamerového systému, a zejména, kde získají potřebné podrobné informace o monitorování místa. K samotnému vytčenému snímání prostorů průchodů, nádvoří a plášťů budov účastníka řízení kamerovým systémem účastník řízení uvedl, že byla okamžitě sjednána náprava i v tom smyslu, že tam, kde to bylo možné z hlediska zabezpečení sbírek, byl kamerový systém upraven tak, že v současnosti provádí pouze monitorování a detekci místa snímání. Rovněž tak došlo k nápravě, pokud jde o dobu, po kterou byly informace s osobními údaji uchovávány, kdy tato doba byla zkrácena na dobu nezbytnou maximálně sedm dnů. Účastník řízení sjednal nápravu i pokud jde o uzavření zpracovatelské smlouvy a dále v případě registrace zpracování osobních údajů.

Účastník řízení závěrem uvedl, že s ohledem na skutečnost, že šlo o první kontrolu dodržování povinností vyplývajících ze zákona č. 101/2000 Sb., dále s ohledem na povinnosti účastníka řízení při ochraně sbírkových předmětů vyplývajících zejména ze zákona č. [REDAKCE] dále z § 9 odst. 1 písm. a) a b)

zákona [redacted] a dále s ohledem na tu skutečnost, že ve vytčených případech přijal účastník řízení bezodkladně opatření k nápravě a v dalších případech je umístění kamerového systému odůvodněno mimořádnými okolnostmi spočívajícími v plnění zákonných povinností, proto navrhl aby po zrušení příkazu bylo v pokračování řízení rozhodnuto tak, že se žádná pokuta neukládá.

Na základě výzvy správního orgánu předložil účastník řízení dne 27. března 2009 náčrtes umístění kamery v průchodu [redacted] včetně záznamů z této kamery v podobě fotografií.

Dne 16. dubna 2009 zaslal účastník řízení vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, ve kterém uvedl, že na snímku z průchodu [redacted], kde jsou umístěny plastiky, a který byl předán při provádění kontroly, tyto plastiky nejsou přímo vidět. Na snímku je však vidět bezprostřední okolí plastik tak, že by byl vidět případný útok proti plastikám. Pro vysvětlení této skutečnosti dále uvedl, že běžně je prostor v průchodu snímán kamerou č. 6, která však v době vyhotovení výše uvedeného snímku byla v běžné opravě (čištění) a dále na výměně topného tělíska krytu kamery. Po dobu opravy byla v průchodu proto umístěna náhradní servisní kamera, která má objektiv s nejběžnější ohniskovou vzdáleností a tedy menší záběr místa než kamera č. 6, která je zde běžně umístěna. Pro doložení této skutečnosti účastník řízení předložil servisní protokoly z demontáže kamery a její opětovné instalace po opravě (v době od 16. prosince 2007 do 27. března 2008). Dále účastník řízení uvedl, že v letech 1994-9 proběhla komplexní rekonstrukce objektu [redacted] kdy poté došlo k řadě neveřejných jednání k napojení tohoto objektu do systému centralizované ochrany Policie České republiky. Již během rekonstrukce byly projekty EZS průběžně konzultovány s odbornými pracovišti Policie České republiky a již během postupu stavebních rekonstrukčních prací byl objekt v mezích možností částečně napojován na pult služebny Policie České republiky. Konečný projekt komplexní EZS byl konzultován a napojen v dubnu 1999 a od té doby je účastník řízení povinen dodržovat parametry stanovené tímto projektem. Účastník řízení tyto skutečnosti dokládá kolaudačním rozhodnutím, posouzením projektové dokumentace k objektu ze dne 14. dubna 1999 Policií České republiky a dále požadavkem účastníka řízení na bezpečnostní posouzení. Předmětná dokumentace tedy byla schválena Policií České republiky jako nejvhodnější z hlediska zabezpečení objektu účastníka řízení a to s ohledem na hodnotu sbírkových předmětů, které se zde nacházejí.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Provozování kamerového systému je považováno za zpracování osobních údajů, pokud je vedle kamerového sledování prováděn záznam pořizovaných záběrů, nebo jsou v záznamovém zařízení uchovávány informace, a účelem pořizovaných záznamů, případně vybraných informací, je jejich využití k identifikaci fyzických osob v souvislosti s určitým jednáním. Údaje uchovávané v záznamovém zařízení, ať již

obrazové nebo zvukové, jsou osobními údaji za předpokladu, že na základě těchto lze přímo či nepřímo identifikovat konkrétní fyzickou osobu (tedy: informace z obrazových či zvukových nahrávek umožňují, byť nepřímo, identifikaci osoby). Fyzická osoba je identifikovatelná, pokud ze snímku, na němž je zachycena, jsou patrné její charakteristické rozpoznávací znaky (zejména obličej) a na základě propojení rozpoznávacích znaků s dalšími disponibilními údaji je možná plná identifikace osoby. Osobní údaj pak ve svém souhrnu tvoří ty identifikátory, které umožňují příslušnou osobu spojit s určitým, na snímku zachyceným, jednáním.

Účastník řízení je správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., neboť určil účel a prostředek zpracování osobních údajů, a jako takový je povinen dodržet veškeré povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb. pro zpracování osobních údajů.

Podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. je správce povinen zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektů údajů. Bez tohoto souhlasu lze zpracovávat osobní údaje pouze při naplnění některé z podmínek § 5 odst. 2 písmena a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Provozovat kamerový systém se záznamovým zařízením v [REDAKCE], tj. zpracovávat osobní údaje osob, které se v záběru kamery octnou, bez jejich souhlasu je možné podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., protože je to nezbytné pro ochranu vzácných uměleckých předmětů; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Kamery ovšem mohou být umístěny pouze tak, aby chránily tyto umělecké předměty, popř. monitorovaly možné nelegální přístupy k nim (např. střechy).

Naopak na monitorování průchodu, pokud jsou sledovány a zaznamenávány osoby, které nemají k účastníku řízení, resp. jeho činnosti žádný vztah, a které zároveň přímo nechrání žádné umělecké hodnoty, nelze již považovat za zpracování, na něž se výše uvedená výjimka vztahuje, a to i s ohledem na zásadu přiměřenosti. Ze zásady přiměřenosti vyplývá, že kamerový systém lze s ohledem na jeho zvláštní charakter, který umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořizování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými anebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely. Lze dovést, že pro ochranu průchodu, který využívají i jiné osoby než návštěvníci [REDAKCE] (osoby, které využijí veřejné toalety umístěné v paláci), lze využít i méně invazivní prostředky než kamerový systém se záznamovým zařízením. K vyjádření účastníka řízení ohledně umístění plastik v prostoru průchodu v [REDAKCE] správní orgán uvádí, že porovnáním záběru z kamery poskytnutého účastníkem řízení dne 27. března 2009 a záběru z náhradní kamery umístěné zde po dobu údržby původní kamery (záběr poskytnutý v průběhu kontroly), lze zjistit, že se tento záběr neshoduje, a že záběr náhradní kamery neobsahoval zmiňované plastiky.

Při posuzování, zda lze na toto zpracování aplikovat 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., dospěl správní orgán k závěru, že nikoliv, neboť s ohledem na účel zpracování (ochrana sbírek) není toto zpracování nezbytné. Správní orgán především vycházel z toho, že v době, kdy byla umístěna náhradní kamera (tj. od 27. března 2007 do 27. března 2008) nebyla v záběru této kamery ani jedna z uměleckých plastik; z tohoto důvodu proto ani zpracování osobních údajů

prostřednictvím záběrů z této náhradní kamery nemohlo být nezbytné pro účastníkem řízení uváděný účel, a to je ochrana právě výše uvedených plastik před jejich poškozením. Z výše uvedeného tak vyplývá, že účastník řízení zpracovával osobní údaje prostřednictvím kamery umístěné v průchodu [REDAKCE] bez souhlasu subjektů údajů.

Povinností správce osobních údajů vyplývající z § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. je uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu zpracování. V případě [REDAKCE] nebyla tato doba nijak pevně určena, záznamy byly uchovávány přibližně tři měsíce. Dobu nezbytnou pro uchovávání záznamů z kamer je tedy povinen určit správce, přičemž tato doba nesmí být určena libovolně, nýbrž právě jen ve vztahu k účelu zpracování, tj. případné zjišťování možného pachatele krádeže nebo poškození uměleckého předmětu. Ve vztahu k účelu zpracování, kterým je ochrana uměleckých sbírek, považuje správní orgán dobu 3 měsíců za nepřiměřenou, neboť ztrátu či poškození vystaveného předmětu stejně tak jako poškození výstavních prostor, by měl účastník řízení být schopen zjistit v řádu několika dnů.

Podle § 11 zákona o ochraně osobních údajů je správce povinen informovat subjekt údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, nejsou-li subjektu údajů tyto informace již známy. V Příkazu vedoucího oddělení bezpečnosti a ochrany č. 1/2005 je sice stanoveno provést označení prostor, sledovaných kamerovým systémem, přesto např. v [REDAKCE] tyto tabulky nejsou.

Pouhé umístění tabulek na viditelných místech oznamující, že ten či onen prostor je snímán bezpečnostní kamerou, nelze považovat za dostatečné splnění povinnosti ve smyslu citovaného ustanovení. Je třeba minimálně informovat návštěvníky a kolemjdoucí o tom, které subjekty provozují předmětné kamery, kdo a jak bude disponovat se záznamy získanými pomocí těchto kamer a komu mohou být tyto záznamy předány či jinak zpřístupněny, jakož i po jak dlouhou dobu budou tyto záznamy uchovávány. Pokud není možné veškeré tyto informace vyčerpávajícím způsobem umístit na příslušnou informační tabulku, lze na ní učinit odkaz na podrobnější informace, které bude možno poskytnout zájemcům na požádání. Absence označení prostor snímáných kamerovým systémem v [REDAKCE] a nedostatek podrobnějších informací v ostatních budovách tak dle správního orgánu znamená porušení § 11 zákona č. 101/2000 Sb.

K vyjádření účastníka řízení, že se jednalo o první kontrolu plnění povinností dle zákona č. 101/2000 Sb. a že přijal bezodkladně opatření k nápravě, správní orgán konstatuje, že tato skutečnost nemůže mít za následek zánik trestnosti jeho jednání. Z dikce § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. poté vyplývá, že v případě, kdy je konstatováno porušení zákona a spáchání správního deliktu, musí být pokuta uložena vždy („se uloží pokuta“), shora uvedené skutečnosti mohou být posuzovány pouze při úvaze o její výši dle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 16 zákona č. 101/2000 Sb. každý, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje, pokud se na takové zpracování nevztahuje některá z výjimek stanovených v § 18 zákona č. 101/2000 Sb., je povinen tuto skutečnost písemně

oznámít Úřadu pro ochranu osobních údajů, a to ještě před zahájením takového zpracování. Účastník řízení však takové oznámení o zpracování nepodal.

Správní orgán považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnosti stanovené v § 5 odst. 2, § 5 odst. 1 písm. e), § 11 a § 16 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto zejména ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému se záznamovým zařízením představuje významný zásah do práv na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů. Tento zásah je o to závažnější, že zpracování bylo provedeno, aniž by o tom osoby byly náležitě informovány. Při stanovení výše sankce bylo však přihlédnuto také k tomu, že kamerový systém byl primárně provozován za účelem ochrany vzácných uměleckých předmětů. Správní orgán dále přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení přijal opatření k nápravě zjištěných nedostatků a také ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů z průchodu [REDAKCE] bylo časově omezené a vyplývalo ze souvislostí daných pravidelnou údržbou kamer. Po zhodnocení všech těchto okolností byla uložena sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů. Tato lhůta začíná běžet dnem převzetí rozhodnutí, nejpozději však desátým dnem od jeho uložení u provozovatele poštovních služeb.

Praha, 28. dubna 2009

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností